

Consells a les nenes de 40 a 65 anys

(especialment dedicats a la Caruta, Mercè Martines, Postins, Pipitu Buch i Forgas.)

La majoria de vosaltres esteu desenganyades perquè creieu que no sou prou boniques, creieu que us falta aquella bellesa, aquella gràcia, aquell... tot, vaja, que fa que les altres nenes de la vostra mateixa edat tinguin gran èxit en els balls, i consegueixin que els joves les voltin com les abelles al buch (no Pipitu). Doncs tot el que vosaltres creieu de la vostra persona és fals; vosaltres sou com totes, perquè a la vostra edat totes sou velles, ail belles.

El que us passa és que la gent no s'en ha donat compte de la vostra formosor, no s'hi ha fixat; cal que vosaltres mateixes els en hi feu adonar.

Vaig a donar-vos uns quants consells perquè triomfeu d'una vegada en societat, i pogueu col·locar-vos a l'alçada d'aquelles vostres rivals que es creuen privilegiades perquè s'han pogut casar, o bé perquè estan ja al punt, de dalt de casar-se.

Per exemple aneu a un ball, i així com fins ara us quedàveu en un recó perquè ningú us veia, ara així que entreu en el saló, heu de fer per manera que tothom us miri, i la millor manera és col·locar el peu una miqueta tort a la vegada que inclineu el vostre cos ben endarrera; així fent una gran patinada i un formidable terrabastall, quedareu elegantment assegudes (potser ajegudes i tot, però no és cap inconvenient) al mig de la sala, i no cal dir que amb un acte tan senzill, haureu aconseguit atraure les mirades de tot el públic. Si la cosa es vol complicar una miqueta, al caure podeu estirar la cama de la mamà que estigui més a la vora i fer-la seguir, i si per casualitat a la mamà se li acut estirar a un músic i arrastrar-lo a la caiguda, l'efecte és sorprenent. De totes maneres amb la primera part ben feta ja n'hi ha prou; això últim és només quan es vol sobressortir molt.

Un altre consell per a quan us presenten a un senyor:

La vostra amiga: «Miri, li presento l'amiga X.»

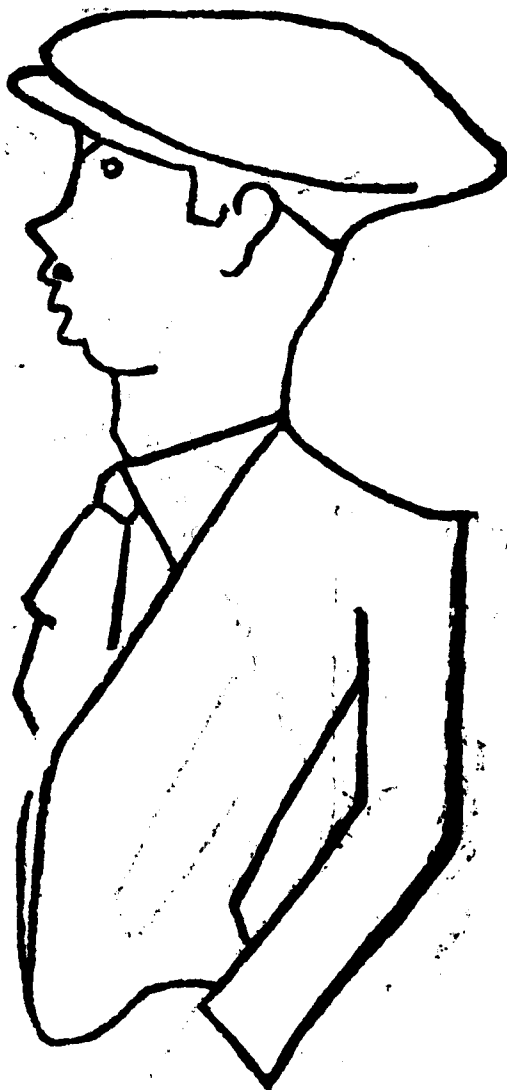
El senyor: «Tant de gust; servidor de vostè.»

Vosaltres: «Ai mare!!! Quin senyar tan lleig!!! No s'en dóna vergonya de fer un nas tan

llarg?». Veureu que el senyor fa un lleuger somriure d'agraïment, i jo us asseguro que el que és de vosaltres s'en recordarà tota la vida.

I per avui prou. En números següents us donaré unes orientacions que si les compliu em quedareu tan agraïdes que no m'oblidareu mai més.

L'ONCLE JOAN

El tennisman, getleman i Aureliàman. Amén

J. FAJULA

DENTISTA